

Opinió

REDACCIÓ, ADMINISTRACIÓ, DISTRIBUCIÓ I PUBLICITAT
Passeig General Mendoza, 2. 17002 Girona

TELÈFON
972 20 20 66

FAX DE REDACCIÓ
972 20 20 05

FAX DE PUBLICITAT
972 21 25 87

http://www.diaridegirona.cat
A/E: diaridegirona@ddg.cat

Diari de Girona expressa les seves pròpies opinions únicament a l'Editorial i respecta, com a publicació oberta i plural, la dels seus articulistes.

DELEGACIÓ DE L'ALT EMPORDÀ
Avda. Salvador Dalí, 79. 17600 FIGUERES
TELÈFON: 972 50 99 09
FAX: 972 50 93 69
A/E: altemporda@ddg.cat

CLUB DIARI DE GIRONA
HORARI: De dilluns a dijous, de 9.00 a 14.00 h. i de 17.00 a 19.00 h.
Divendres i vigílies, de 9.00 a 14.00 h.
A/E: subscripcions@ddg.cat

Prohibida tota reproducció als efectes de l'article 32.1, paràgraf segon de la LPI.
Aquesta publicació no pot ser reproduïda ni tractada ni parafrazeada, ni registrada en, o transmesa per cap tipus de forma o mitjà, sense el permís per escrit de la direcció.

OPINIO CONTROLADA

La biodiversitat

Ferran Vallespinós Riera

DR. CIÈNCIES BIOLÒGIQUES - INVESTIGADOR CIENTÍFIC CSIC

La biodiversitat és un concepte científic, d'una branca anomenada ecologia, que sovint és un element emprat en polèmiques que esclaten per la implantació de determinats projectes. Sense anar més lluny, i en relació amb l'intent de situar una planta industrial de generació d'energia eòlica el golf de Roses, un grup científic ha alertat que el projecte pot incidir en la biodiversitat de la zona, potser la més important de la Mediterrània Occidental. Fins i tot es disposa d'una Estratègia Europea per a la Biodiversitat 2030. És de temer quan la política s'apropia de conceptes científics i per això penso que val la pena dedicar l'article d'avui a intentar aclarir què és la biodiversitat.

La biodiversitat és, en essència, el grau de riquesa d'un ecosistema, que a la vegada és l'espai (gran o petit, amb límits ben establerts o difusos) en que plantes i animals es relacionen entre si i amb les condicions físiques i químiques del medi en el que viuen. Un ecosistema pot ser més o menys tancat en funció de la intensitat d'interacció amb

altres i ben mirat, tota la Terra és un ecosistema únic que rep una forta interacció exterior, com és l'energia solar. Sense l'arribada d'aquesta energia ni seria possible la vida a la Terra (necessària per la fotosíntesi) ni tampoc es podrien obtenir renovables donat que fins i tot el vent depèn del sol.

La biodiversitat, la riquesa, d'un ecosistema s'estableix tant en funció del nombre d'espècies diferents que hi viuen com del nombre d'individus de cada una de les espècies. Es disposa d'algoritmes de càlcul (com l'índex de Shannon-Weaver) que apliquem a poblacions de plàncton (plantes i animals microscòpics que viuen en suspensió en les masses d'aigua) aporten informació de gran valor en relació amb l'estat global de l'ecosistema. Dos exemples de sistemes artificials poden ser molt aclaridors del concepte de diversitat: un camp de blat de moro té una diversitat molt baixa (molts individus d'una mateixa espècie) mentre que la diversitat d'un museu de zoologia és molt elevada (donat que hi ha un o dos individus de cada una de les moltes espècies exposades).

Hi ha una relació també entre la diversitat i la maduresa d'un ecosistema: els ecosistemes poc organitzats mostren també una diversitat baixa mentre que els madurs i ben organitzats, tenen una elevada biodiversitat. Una bassa eutròfica i verda és un bon exemple de sistema poc organitzat i amb una baixa diversitat de les poblacions que hi viuen; a l'altre extrem hi trobaríem la selva tropical, molt diversa i madura.

És important ressaltar que cada ecosistema té una diversitat «desitjable» (l'anomenada clímax) i el que cal evitar és que els impactes de l'home alterin aquests valors propis. La diversitat d'una praderia de posidònia o d'un bosc mediterrani és molt elevada i en canvi la d'un fons de sorra (sobretot a tocar de la costa) o la de la vegetació dels Monegros és molt baixa.

Això en absolut vol dir que podem fer qualsevol cosa sobre sorralles de la costa catalana; tenen el seu propi valor de diversitat i contribueixen significativament a les xarxes tròfiques. Que un ecosistema sigui uniforme i fins i tot «poc bonic» no significa que no tingui valor ecològic donat que està situat en els seus valors propis de diversitat i cal evitar impactes que l'apartin de la seva situació clímax. Una immensa cadena vorejant sobre fons sorrencs incrementarà la terbolesa i produirà canvis a la composició i estructura de les comunitats pròpies; el sistema perdrà biodiversitat. No val creure que aquests sistemes poc diversos poden ser alterats sense que es perdi biodiversitat. El valor de cadascú d'ells és el seu valor.

L'entorn del Cap de Creus i Golf de Roses és una àrea de gran biodiversitat, tant ter-

restre com marina. Si ens centrem en el medi marí, un elevat nombre de comunitats (vegetades i no vegetades, damunt de substrats durs o tous, amb presència d'espècies protegides), en un entorn batimètric complex (la presència dels canons, per exemple), sota unes condicions de l'aigua molt pròpies de la Mediterrània (gran transparència que fa que la llum arribi a grans fondàries, oligotròfiques, amb un comportament estacional d'alguns paràmetres com la temperatura, l'oxigen dissolt o els nutrients), sota la influència enriquidora del plomall d'aigües que ve de la Rònia, que serveix de zona de pas i d'alimentació dels cetacis, etc. Tot això fa que sigui una zona de gran biodiversitat, amb un elevat nombre de biocenosis. No en va hi ha tres Parcs Naturals, situació inèdita en tota la costa catalana, que reconeixen la singularitat de l'enclavament.

Cal per damunt de tot conservar aquesta biodiversitat; qualsevol retrocés, qualsevol petita mossegada a la situació actual, pot conduir irremediablement a la seva pèrdua ja que tots els compartiments de l'ecosistema mantenen un fràgil equilibri entre ells. El concepte biodiversitat (com el de paisatge) pot ser difícil de definir però té un gran valor que mereix ser conservat.

Vull suposar que l'article no ha estat ni enrevessat ni pedant. En tot cas el missatge és clar: no podem retrocedir més i continuar perdent biodiversitat. Cap transició val pagar aquest cost. I, en tot cas, hem d'estar vigilants i actius per evitar que la «transició energètica» es converteixi en una «traïció ecològica».

Salvador Balliu (JxCat), alcalde de la termal vila de Caldes de Malavella i President del Consell Comarcal de La Selva, que ha estat protagonista recent d'un vídeo que s'ha fet viral no només a Catalunya sinó també arreu de tot l'Estat espanyol, és sens dubte un bon alcalde. Sovintejo la vila selvatana per raons que ara no venen al cas, hi vaig un mínim de quatre cops al mes i conec molts dels seus vilatans, i puc assegurar i asseguro que la immensa majoria d'ells estan molt d'acord i satisfets amb la tasca política que ve portant a terme el senyor Balliu.

Segons informacions d'innombrables mitjans, la setmana passada Balliu va trobar la seva casa ocupada per tres persones. Davant aquesta anguniosa situació podria haver caigut a la temptació, fent us del seu càrrec de cap absolut de la policia local, d'ordenar als agents de aquest cos que expulsessin de la seva finca els intrusos que l'havien ocupat. Balliu no va fer res d'això i es comportà com un veí més no fent us de les seves prerrogatives que com a primer edil de la població gaudeix. A l'empara de l'article 33 de la Constitució que garanteix el dret a la propietat privada, abans que transcorreguessin vint-i-quatre hores de l'ocupació, es va presentar a la comissaria més propera del

Salvador Balliu, un alcalde que meravella

Manel Salvador

manelsalvador273@hotmail.com

Mossos i, com a simple ciutadà i en defensa dels seus legítims drets, va denunciar el seu problema. Per part dels agents se li va assegurar que l'endemà podria tornar a casa seva, que l'habitatge ja estaria expedit.

No va ser així, ja que quan Balliu l'endemà es va presentar a la casa de la seva propietat aquesta continuava ocupada, i en re-

querir als ocupants que l'abandonessin els intrusos no només varen fer cas omís de la justa pretensió del propietari de la finca, sinó que dos d'ells, tal com es veu clarament en el vídeo, l'amenaçaren amb sengles garrots. En veure's en aquesta situació d'evident perill i tement per la seva integritat física i, evidentment molt nerviós, en un acte reflex de defensa pròpia, Balliu va anar fins a la seva furgoneta on portava eines pròpies d'un jardiner domèstic que és el que és, va agafar la primera que li va venir a les mans, que era una destrial, i va fer front a aquells dos poca vergonyes. Cal remarcar que no es tractava d'una família amb criatures i sense sopluig, sinó de simples forasters que havien vingut a les comarques gironines a passar les vacances de Setmana Santa amb el clar propòsit de estalviar-se pagar hotel.

A la comarca de La Selva, i especialment a Caldes, per tractar-se una població molt disseminada en nombroses urbanitzacions, les ocupacions delinquencials representen un greu problema que molt preocupa les autoritats i ha sensibilitzat a tothom, raó per la qual no és gens estrany que davant aquest tristos i lamentables fets la reacció del la majoria de caldens així com dels companys de l'equip de govern ha estat exemplar i contundent: recolzament total al seu

batlle sense fissures. També l'ha rebut de la direcció nacional de JxCat, encara que amb cert i injustificat retard. No obstant això, més que la manera de procedir dels ocupants de la casa, m'ha semblat àdhuc més recriminable i propi de polítcs miserables que els partits que conformen l'oposició a l'Ajuntament de Caldes, ERC, Som Caldes i En Comú Podem, en una junta de portaveus, sense ni tan sols escoltar les explicacions de Balliu, s'han llençat com hienes famèliques contra un company de consistori a veure si en podien treure un profit polític d'un incident que no té res de polític, mitjançant l'emissió d'un vomitiu comunicat verbal en el qual demanaven la dimissió immediata del primer edil. En el moment de redactar aquest article no sabem si aquests amoralistes polítics de tercera regional s'han ratificat per escrit en el contingut de les seves aberrants manifestacions o, si ans al contrari, han rectificat. En qualsevol cas ha quedat palès amb quin nivell moral actua l'oposició a Caldes. I és que ni en política, per intentar esgarapar uns quants vots, no tot s'hi val, encara que alguns sembla que ho ignoren. De totes maneres, no crec que si el senyor Balliu es presenta a les properes eleccions, aquest incident li resti ni un sol vot. Ans el contrari.